

Un patrimoni inesgotable

Durant els darrers anys el patrimoni industrial va tenint un lloc cada cop més important dins el món històric, cultural i artístic. Si d'una banda, malauradament, s'han enderrocats edificis i desballestat màquines que eren mostres significatives del procés d'industrialització del país, de l'altra és notable l'augment de la sensibilitat col·lectiva envers la riquesa patrimonial que encara queda.

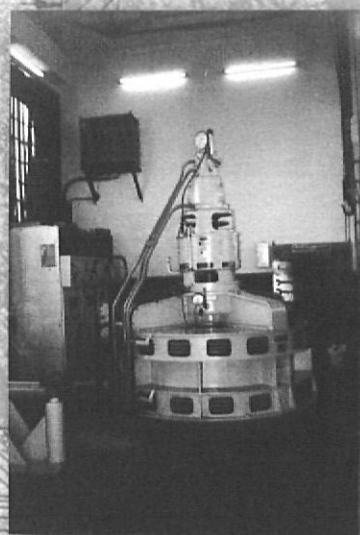
Edificis i fàbriques que varen servir de nucli industrial es recuperen per a museus, centres artesanals, biblioteques,...

Cal aplaudir dos exemples pròxims ben recents: l'adquisició de l'antiga fàbrica Marfà de Santa Eugènia per l'Ajuntament de Girona, i de l'antiga Coma i Cros -les Vetes- per l'Ajuntament de Salt.

En ambients tècnics i artístics -ja no té raó de ser la dicotomia entre una branca científicotècnica i una d'artisticoliterària- es detecta una evident i creixent preocupació per preservar i donar a conèixer el patrimoni tècnic i industrial, tant mòble (objectes, eines, maquinària, vehicles), com immoble (edificis, estructures metàl·liques, bòbiles, colònies tèxtils, xemeneies, mines, fars).

L'arqueologia industrial gironina

dossier

Catalunya disposa d'una cada dia més àmplia xarxa d'establiments fabrils especialitzats –alguns dels quals són magnífics exponents d'arquitectura industrial– integrats en el sistema de Museus de la Ciència i de la Tècnica, amb l'objectiu de fomentar el coneixement de l'evolució de les tècniques de producció i del seu entorn social dins el procés d'industrialització i preindustrialització del país.

Amb els articles que segueixen no es pretén fer un estudi exhaustiu del patrimoni industrial de les comarques gironines ni, encara menys, un tractat d'arqueologia industrial. Aquí tractem avui, des d'angles diferents, diversos elements patrimonials,

però som conscients que en deixem de banda molts d'altres. Ja podem anunciar-ne alguns que seran objecte d'articles solts a les pàgines de números següents de la *Revista*, com ara l'inventari del patrimoni arqueològic industrial de l'Alt Empordà que ha elaborat l'enginyer Carles Cusí, o el treball de Martí Mercader sobre les mines de Surroca, al municipi d'Ogassa.

Que tot plegat sigui una primera aportació a l'estudi d'un material inesgotable, sempre propici a nous aprofundiments i a venturoses recuperacions.

Pere Joan Sureda i Canals